Ochii posedă o forță superioară de exprimare a realului

On August 19, 2022

Ceea ce vezi nu are nevoie să fie explicat pentru a împlini nevoia de claritate necesară pătrunderii în minunata lume a Creației.

În fața unui fir de iarbă, subțirel și gingaș, trebuie să mă înclin cu respect, la fel cum m-aș înclina în fața unei personalități artistice de talia lui Leonardo Da vinci, promițându-mi să acord importanță sporită conținutului obiectiv la care reacționează ceilalți privitori. Vederea nu-mi aparține integral, nu este un mic univers, o spațialitate a cărei profunzime se referă strict la mine, ci aparține și celorlalți privitori, și nici nu voi căuta să critic arta pe care ochii lumii o onorează prin intermediul raportului dintre culori.

Iar dacă acest fir de iarbă se întemeiază pe efectele naturale cât și artistice ale unui verde-smarald capabil să îmi atragă atenția în mod repetat, într-o artă modernă care cuprinde tot ceea ce-mi rămâne pe retină și în minte, asimilând mai mult sau mai puțin identitatea luminii solare în el însuși, atunci el va evidenția o nouă viziune legată de percepție: "ceea ce vezi nu are nevoie să fie explicat pentru a împlini nevoia de claritate necesară pătrunderii în minunata lume a Creației".

Fiind un mare admirator al esteticii naturii, aș sugera o analogie a firului de iarbă cu un artist desăvârșit, asemănător punctului de vedere al lui Pablo Picasso: *"artistul este un receptacul pentru emoții care vin de peste tot: din cer, din pământ, dintr-o bucățică de hârtie, dintr-o formă trecătoare, dintr-o pânză de păianjen".*

Mai mult decât atât, privind acest fir de iarbă cu ochii care strălucesc a nemurire, cu profunzimea dată de stupoarea admirativă, mă las surprins de adâncimea contemplării și a sensibilității care lărgește spațiul trăirii mele într-un act psihic de contopire cu universul.

Leadership: Ești în stare să recurgi la examinarea unui subiect decorat cu multiple semnificații, prin selectarea unui element abstract destinat să fie o imagine a Eului creator?

Este ca și când m-aș număra printre cei care posedă "cheia nevăzută" cu care se pătrunde în paradisul veșnic verde al simbolisticii, în care un singur punct neînsemnat din planul universal poate să unească punctele unei noi povești, auzite parcă cândva, demult, într-o reprezentare a creației universului la începutul fiecărui ciclu cosmic.

Într-o istorie a teoriilor despre artă, acolo unde artistul este preocupat de calitatea impresiei pe care o produce opera lui, aș da firului de iarbă conotația de "ambrozie a zeilor", amintind de vremurile arhetipale ale începuturilor, de mitologia greacă, de zeii din Olimp, care vegheau asupra destinelor muritorilor. Aici, Eul creator se manifestă în deosebita sensibilitate a perceperii naturii și a contopirii omului cu natura, cu cosmicul. Altfel spus, Eul creator se manifestă cu putere în impresia cu care te alegi la prima vedere când admiri un model expresiv al fragilității ca pe o făptură minunată și specială în ochii zeilor.

Chiar și zeii își descarcă emoțiile în artă. Numaidecât, mi-am dat seama că nu este de ajuns să privesc acest fir de iarbă cu ochii care nu mint niciodată, să-l imortalizez într-un cadru fotografic, în diverse momente ale zilei, pentru a-mi dovedi că natura este cea care îmi dăruiește în fiecare zi plinătate emoțională. În liniște, cu smerenie, el se înclină în față privitorului înzestrat cu simț deschis spre universalitate, știindu-se expus unui stimul vizual precum în fața unui creator care nu doar a creat universul în care trăim, ci îl menține în viață

și astăzi.

Leadership: Imaginea pe care o proiectezi în exterior se întemeiază pe o observare bazată pe "expunerea model" a celor percepute cu profunzimea cerută de însăși realizarea unui efect artistic?

Firul acesta mic de iarbă pe care deseori îl leagănă câte o adiere scurtă de vară, *una sensibilità al di sopra delle parole,* este comparabil cu viața acelui fost condamnat din romanul "Misterele Parisului", pe nume Chourineur, care trăia din resturi stricate și era satisfăcut astfel, fără să țină cont de nimic, fără să ia în calcul emoțiile și experiența pe care o lasă în urmă.

Dar acel nefericit om nu se putea ajuta, pe când destinul profund și sfânt al firului de iarbă încredințează artei nu doar lamura vieții, ci și funcția de evocare a marilor bucurii spirituale, fiindcă atunci când admiri verdele-smarald a cărui lungime de undă dominantă este cuprinsă între empatie și simpatie, abia atunci idealizarea naturii este perfect imitată, și simți că poți să depășești neajunsurile și greutățile vieții.

Aici, efectul artistic constă în faptul că vederea ațintită asupra firului de iarbă și modul în care am căutat ca firul de iarbă să se raporteze la vederea mea, creează acea imagine care încântă privitorul cu un conținut emoțional unic. La rândul ei, vederea ațintită de privitor asupra "modului unic de a fi" al firului de iarbă, prin confruntare cu problema profunzimii, poate să exprime raportul dintre ceea ce un om afișează și ceea ce este el în realitate. Dar despre asta voi vorbi în articolul următor...

Iată de ce leadershipul devine adânc ca semnificație: fiindcă se constituie ca o vedere unică separată de restul lumii, cu referire la o centrare a conștiinței în spațiul unei variante "în miniatură" a subiectului uman de cercetare.

Ochii posedă o forță superioară de exprimare a realului atunci când viața sinelui este tratată prin comparație cu un element al naturii, cu un fir de iarbă gingaș, a cărui neînțeleasă chemare aici se numește cu o singură vorbă: idealizare. Felul neașteptat și pururea izbitor, cum îți apare firul acesta de iarbă, te duce numaidecât cu gândul la condițiile vieții: ascultarea reciprocă, empatia, înțelegerea gândurilor, urmărirea vocației, așa cum sunt ele exprimate de scriitorul Alexandru Vlahuță:

"Pictorul își are, în linii largi, cultura artei lui, pe care singur și-a limpezit-o, încetul cu încetul. Dar el vede și înțelege o mulțime de lucruri, pe care nu știu să le spună cărțile, pe care numai ani și ani de adâncă observație și de răbdătoare muncă te ajută să le dezgropi și să le tragi la lumină din propriul suflet."

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-poseda-o-forta-superioara-de-exprimare-a-realului.html